

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314010722
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8314010722.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.12.2017 v Prešove, v trestnej veci obž. S. A. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/150/2014 zo dňa 15.12.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obž. S. A., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom U. H., H. XXX/XX, okres I., spod obžaloby Okresného prokurátora v Humennom pre skutok kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 13.02.2012 v čase okolo 19.30 hod. v obci Zemplínske Hámre, okres Snina, viedol po ceste č. III/55821 osobné motorové vozidlo zn. P. P EVČ: I. XXXAU, s ktorým pred rodinným domom č. XX/XX vrazil do odstaveného osobného motorového vozidla zn. I. O., EVČ: I. XXXAU, do zadnej časti nárazníka, blatníka ľavej strany a zadných dverí na ľavej strane, následne s vozidlom P. P EVČ: I. XXXAU vycúval a opakovane úmyselne narazil do dverí vodiča na ľavej strane odstaveného osobného motorového vozidla zn. I. O., EVČ: I. XXXAU, čím takto na uvedenom vozidle spôsobil spoločnosti S., s.r.o., škodu vo výške najmenej 980,- eur, lebo skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po vyhlásení rozsudku odvolanie okresný prokurátor, ktoré bližšie odôvodnil tým, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje a považuje ho za nezákonné. Obž. S. A. sa k trestnej činnosti v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní nepriznal. Uvedol, že nie je pravdou, aby úmyselne dvakrát za sebou narazil do osobného motorového vozidla zn. I. O. ev. č. I. XXX O., ale v danom prípade sa jednalo o normálnu nehodu, pričom do vozidla narazil iba raz. Zo spáchania skutku obž. S. A. jednoznačne vo svojich výpovediach usvedčujú svedkovia, a to O. Z. a K. Z., ktorí vo svojich výpovediach potvrdili, že obž. S. A. do vozidla Seat Altea narazil dvakrát, pričom z jeho strany sa jednalo o úmyselné konanie, k nárazu nedošlo v dôsledku žiadneho šmyku, pričom S. A. tak konal po predchádzajúcej hádke s K. Z.. Naopak svedkyňa K. Z., dcéra obžalovaného uviedla, že k nárazu do vozidla Seat Altea došlo v dôsledku šmyku vozidla, ktoré viedol jej otec. K nárazu došlo iba raz. Uvedené potvrdila aj R. Q., ktorá práve v tom čase išla za K. Z.. Poukázal ďalej na to, že v prípravnom konaní bol vo veci vypočutý nestranný svedok Q. H., ktorého výpoveď bola na hlavnom pojednávaní prečítaná a tento uviedol, že vozidlo zn. Citroën bez toho, aby dostalo na ceste šmyk narazilo do odstaveného vozidla zn. Seat Altea do jeho zadnej bočnej časti na ľavej strane, pričom nevidel, aby sa vodič snažil s vozidlom brzdiť. Po náraze vozidlo cúvľo dozadu a opakovane druhýkrát narazilo do vodičových dverí vozidla Seat, potom znovu tretýkrát cúvľo, pričom z vozidla chcela vystúpiť O. Z., ale nakoniec z neho nevystúpila a keď sa pri nej pristavil, tak K. Z., ktorý sedel vo vozidle, mu povedal, že má nezhody so svojím svokrom. Podľa toho čo videl, si myslí, že zo strany vodiča Citroën išlo o úmyselné konanie. Tento

svedok dňa 4.12.2014 už odmietol vypovedať s tým, že nechce nikomu ublížiť a nechce mať s nikým nič zlé. Toho času je po mozgovej príhode a tak sa na bližšie okolnosti prípadu pre odstup času nepamätá. Vo veci ohľadne technickej prijateľnosti poškodenia mot. vozidla zn. I. O. ev. č. I. XXX O. boli vypracované tri znalecké posudky. Zo znaleckého posudku X.. C. J. č. 14/2012 vyplývalo, že k poškodeniu vozidla došlo pri jednom strete s vozidlom zn. P. P. ev. č. I Z odborného vyjadrenia znalca X.. D. H. č. 9/2012 ale vyplynulo, že k poškodeniu vozidla Seat Altea nemohlo dôjsť len jedným nárazom motorového vozidla zn. Citroën C5, takže prijateľnou verziou vzniku poškodenia je verzia podľa výpovedi sv. O. Z. a K. Z., teda, že sa jednalo o dva nárazy. Poznamenal, že vzhľadom na protichodnosť záverov vyššie uvedených znalcov bol do konania pribratý Ústav súdneho inžinierstva Žilina, ktorý vo veci podal znalecký posudok pod č. 143/2014, podľa ktorého je síce pravdou, že obidva spracované varianty k priebehu nehodového deja sú technicky prijateľné, je však nutné podotknúť, že v prípade variantu A, teda v zmysle výpovedi S. A., K. Z. a R. Q. je tento variant o niečo menej pravdepodobný, nakoľko pri vzniku bočného šmyku zadnej nápravy vodič vozidla spravidla reaguje „kontrou“, t.j. natočením volantu do strany kam sa pohybuje zadná náprava /t.j. v tomto prípade doľava/, avšak zo stôp zanechaných pravým predným kolesom vozidla Citroën na ľavých predných dverách vozidla Seat /kontaktná dvojica stôp 4/ vyplýva, že tieto boli počas kontaktu natočené smerom doprava. Mal za to, že vzhľadom na výpoveď O. Z., K. Z., Q. H., znalecké dokazovanie Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline ku skutku došlo tak, ako je uvedené v obžalobe okresného prokurátora zo dňa 19.12.2014 a pokiaľ okresný súd obžalovaného S. A. v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil spod uvedenej obžaloby uvedené rozhodnutie považoval za nezákonné, z ktorého dôvodu navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu v Humennom a tomuto uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým okresný prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>>

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a akými úvahami sa správal pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Z odôvodnenia rozsudku, najmä z jeho písomných dôvodov podrobne rozpísaných, je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného i tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako došlo k skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný.

Krajský súd preto nemal absolútne pochybnosti o správnosti skutkových zistení, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach a aj podľa názoru krajského súdu nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, je trestným činom a preto správne postupoval okresný súd, ak za takýchto okolností obž. S. A. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/>> spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, kde okresný súd podrobne a veľmi presvedčivo uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k hore uvedenému rozhodnutiu, odvolací súd si tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil, nemá o nich pochybnosti a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

Obžalovaný od vznesenia obvinenia popieral spáchanie skutku. Jeho obhajoba spočívala v tom, že náraz svojím vozidlom značky P. P. EČV: I. XXXAU do vozidla zn. I. O. EVČ: I. bol dôsledkom šmyku, keďže na ceste boli vyjazdené koľaje a ľad. Poprel akýkoľvek úmysel vozidla I. O. EVČ: I poškodiť, teda rovnako poprel, že by malo dôjsť k dvom nárazom do tohto stojaceho vozidla. Predmetná verzia skutkového deja je podporená výpoveďou svedkyne K. Z., ktorá v zhode s ním vypovedala, že sedela vo vozidle, ktoré dostalo šmyk a svedkyne R. Q..

Naopak iný priebeh skutkového deja je zrejmý z výpovede O. Z. a K. Z., ktorí v podstate v zhode vypovedali v tom, že obž. A. dvakrát narazil do stojaceho motorového vozidla I. O. EVČ: I s tým, že po prvom náraze do prednej časti mal vycúvať a opätovne nabúrať do prednej časti. Tretíkrát chcel obž. A. naraziť do vozidla, avšak K. Z. v podstate stiahol O. Z. späť do auta, pričom k nárazu nedošlo. Rovnako v zhode vypovedali, že obž. A. bol v aute sám. Obaja tiež v zhode uviedli, že na ceste nebol sneh, či tam bol ľad, si už nepamätali.

Pokiaľ odvolateľ poukazuje na výpoveď svedka H. z prípravného konania z 23.1.2013, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní, ktorá v spojení s výpoveďami svedkov O. Z. a K. Z., má usvedčovať obž. A. zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, tak podľa názoru krajského súdu sa výpoveď svedka H. nedá jednoznačne vyhodnotiť v neprospech verzie skutkového deja obžalovaného, teda ako súladná s výpoveďami vyššie spomínaných svedkov, keďže došlo k zmene jeho výpovede a táto výpoveď nemohla byť z objektívnych dôvodov vykonaná opakovane. V tomto smere krajský súd poukazuje tiež na to, že svedok H. bol kamarátom K. Z. a jeho sestry O. Z., čo sám potvrdil vo svojej výpovedi. Navyše tento svedok prvýkrát vo veci vypovedal až dňa 23.1.2013, teda takmer rok po údajnom spáchaní žalovaného skutku obžalovaným. Pri prvotnej výpovedi pritom svedkovia K. Z. ani O. Z. svedka H. nespomenuli, aj keď tento následne vypovedal, že sa mal po nehode hneď rozprávať so svedkom K. Z., ktorý mu mal uviesť, že má nehody so svokrom. Podľa názoru krajského súdu teda na svedeckej výpovedi svedka, ktorý o žalovanom skutku vypovedá prvýkrát až takmer rok po žalovanom skutku, navyše takého, ktorý zmenil výpoveď, nemožno vinu obžalovaného žiadnym spôsobom postaviť. Prítomnosť tohto svedka pri dopravnej nehode nevyplýva ani zo záznamu o dopravnej nehode (č.l. 141 spisu), z tohto záznamu tiež neplýnú ani dva nárazy do vozidla poškodených.

Krajský súd považuje za potrebné osobitne poukázať na výpoveď svedkyne R. Q., ktorá aj keď bola kamarátkou dcéry obžalovaného, K. Z., ktorá s ním mala sedieť v čase zrážky v aute, o žiadnych dvoch nárazoch nevypovedala, hovorila o jednom náraze, ktorý tam bol v dôsledku šmyku a potom potvrdila aj slová obžalovaného a jeho dcéry, že auto hneď zastavilo vpredu, začali spolu komunikovať a začali sa dohadovať. Táto svedkyňa nikde nespomenula, že by tam svedok H. bol niekde blízko prítomný. Naopak jej prítomnosť na mieste nehody bola potvrdená nielen výpoveďami obžalovaného, svedkyne K. Z., ale i svedkom K. Z., ktorý uviedol, že na miesto nehody prišla prv, než polícia.

Osobitnú časť celého hodnotenia dôkazov tvoria znalecké posudky, ktorých vykonanie v takom rozsahu považuje odvolací súd síce za neprimerané, no z ich záverov je potrebné vychádzať. Vykonané znalecké posudky pripustili tri závery, na ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení riadne poukázal. Prvý záver súdneho znalca X.. J. uvádza, že to k poškodeniu vozidiel došlo pri jednom náraze. Druhý záver plynie z odborného vyjadrenia súdneho znalca X.. H., ktorý v podstate prisvedčuje verzii svedkov K. Z. a O. Z. o existencii dvoch nárazov, keďže uviedol, že z technického hľadiska k zrážke nemohlo dôjsť tak, ako to opisoval obžalovaný. Tretí záver plynul zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilina č. 143/2014, podľa ktorého z dostupných technických podkladov nie je možné spracovať jednoznačný priebeh dopravnej nehody. Ani jeden dej nebolo možné z technického hľadiska vylúčiť. Rovnako tak nevylúčil obidva varianty pri posudzovaní počtu zrážok, teda priebeh nehody ako jedného deja, ako aj priebeh nehody ako výsledok dvoch kontaktných dejov. Pri jednom z variantov uviedol, že technika jazdy vozidla Citroën z hľadiska rýchlosti bola správna, ale z hľadiska dodržania minimálneho bočného odstupu bola nesprávna a pri tomto variante v prípade druhej zrážky vodič Citroënu úmyselne navodil nebezpečnú situáciu. Aj pri analýze nehodového deja je podľa znaleckého ústavu technicky prijateľný dvojaký variant nehodového deja. Pri popise technickej príčiny dopravnej nehody ústav pri variante nehodového deja ako výsledku jedného nárazu uviedol, že technickou príčinou nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Citroën spočívajúca v nedodržaní minimálneho bočného odstupu od vozidla Seat - cca 0,7 m, pri variante nehodového deja ako výsledku dvoch nárazov uviedol, že technickou príčinou nehody bola okrem nesprávnej techniky jazdy vodiča vozidla Citroën spočívajúcej v nedodržaní minimálneho bočného odstupu od vozidla Seat - cca 0,7 m pri prvom náraze

aj úmyselné navodenie nebezpečnej situácie vodičom vozidla Citroën. Obidva spracované varianty priebehu nehodového deja sú technicky prijateľné, ale variant v zmysle výpovedí J. A., M. Z. a N. Q. je o niečo menej pravdepodobný. Teda ani na podklade takto rozsiahleho znaleckého dokazovania nebolo možné ustáliť vinu obžalovaného, keďže jeho výsledky pripúšťajú obe verzie skutkového deja. Nie je teda nepochybné ani znaleckými posudkami preukázané, že došlo k dvom nárazom do stojaceho vozidla zo strany obžalovaného.

Nad rámec uvedeného krajský súd poznamenáva, že obžaloba ako motív konania obžalovaného, vychádzajúc z konečného návrhu krajského prokurátora, videla v skratovom konaní po predchádzajúcej hádke so svojim bývalým zaťom K. Z.. Podľa názoru krajského súdu toto nebolo nijakým spôsobom v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom preukázané a ani namietané.

Až v štádiu odvolacieho konania bolo zo strany obžaloby uvádzané, že motívom konania obžalovaného malo byť skratové konanie, a teda že by práve z tých okolností malo plynúť žalované konanie obžalovaného a v tom mal byť videný jeho úmysel naraziť do stojaceho motorového vozidla zn. Seat Altea EVČ: I a poškodiť ho. Naopak, podľa názoru krajského súdu skutočnosť, ktorá plynie z vykonaného dokazovania, skôr hovorí o tom, že svedkovia K. Z. a O. Z., ktorí ohlasovali tú nehodu, konali emotívne a svojim spôsobom v afekte. To plynie z prepisu hovorov z linky 158 na čl. 190, kde jednoducho slovami „kokot vyjebaný. Poďte tu. Je normálny? Pane, povedzte mi meno, sa ukludnite. ... No však mi povedzte meno, ja tam za minútu koho pošlem. K. Z., s krikom pod' ďalej, pod' het O..“ Z tohto prepisu telefonátu evidentne plynie, že volanie bolo v určitom emotívnom poňatí. Navyiac z tohto prepisu plynie, že policajt, ktorý prepis vyhotovoval konštatoval, že bolo počuť dvakrát náraz. To znamená prvýkrát o 00:07 času záznamu a potom po slovách „pod' ďalej, pod' het O.“, v čase záznamu o 00:26. Z toho by potom ale plynulo v súlade s výpoveďami svedkov P. Z. a M. Z., že A. Z. mala vystupovať z auta a v tom čase mal byť náraz, ktorý by však aj po vypočutí pripojenej nahrávky skôr zodpovedal úderu pri zatvorení dverí auta. V žiadnom prípade nejaký tretí náraz, ktorý by mohol byť takto vnímaný, ako bolo svedkami vypovedané, tu evidovaný nie je. Aj „volajúci“ K. Z. pri volaní na 158-čku hovorí len o jednom „nabúraní“ nie dvoch.

Podľa názoru krajského súdu teda obž. A. nebol preukázaný úmysel poškodiť cudziu vec, v tomto prípade motorové vozidlo zn. I. O. EVČ: I. Žiada sa tiež poukázať na to, vychádzajúc aj zo znenia skutkovej vety ako ju ustálil prokurátor v obžalobe, že ak by sa aj bolo preukázalo, že došlo k dvom nárazom, zo žiadneho vykonaného dôkazu nie je možné vyvodiť nepochybný záver, že aj ten prvý náraz bol úmyselný.

Listinnými dôkazmi - fotografiami z miesta činu je totiž nepochybné preukázané, že na ceste bol skutočne sneh, čo naopak odporuje výpoveďiam K. Z. a O. Z., a tento sneh šmyk motorového vozidla spolu s neprispôsobením jazdy spôsobiť skutočne mohol spôsobiť a teda mohol spôsobiť náraz do stojaceho motorového vozidla. Potom by pri ustálení výšky škody, ktorá tu bola vyčíslená na 980,- eur, nebolo možné ustáliť, či až druhým nárazom bola spôsobená škoda prevyšujúca 266 eur, resp. v akom rozsahu bola spôsobená škoda pri prvom náraze a potom pri druhom náraze. Uvedené tiež nebolo predmetom vykonaného dokazovania, či už v konaní pred súdom alebo v prípravnom konaní.

Za takýchto okolností skutočne je aj krajský súd toho názoru, že nie je možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že skutok tak ako je uvedený v obžalobe okresného prokurátora je trestným činom, správne teda postupoval okresný súd ak v konaní aplikoval zásadu trestného konania „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného a za týchto okolností potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.